

PHYSICÆ SACRÆ
SPECIMEN
DE
LOCUSTIS.

Exhibent

P R Æ S E S

JOH. JACOBUS SCHEUCHZER,

MED. D. MATH. P. ACAD. IMPERIALIS
CAROLINÆ, & SOC. REGG. ANGL.
& PRUSS. MEMBRUM,

ac RESPP.

Pro consequendo Examine Philosophico,

JOH. HENRICUS MAAGIUS,

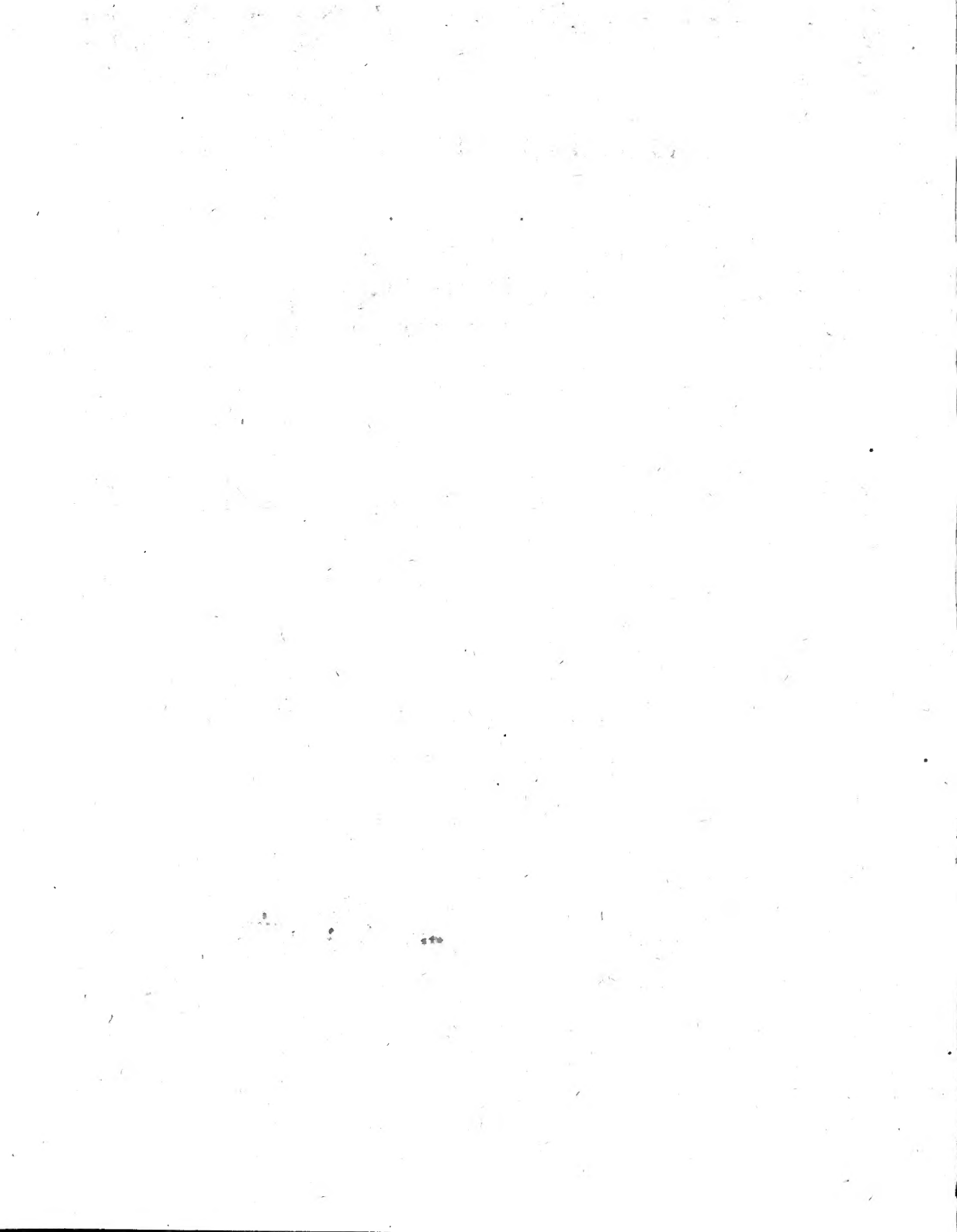
JOH. JACOBUS CELLARIUS.

IN AUDITORIO ÆSTIVO H. L. Q. S.

d. *Jan. septemb.*

T I G U R I.

Litteris HEIDEGGERI & RAHNII.
-An. MDCCXXIV.

AKPIΔΟΛΟΓΙΑ SACRA.

I.

Suos habent, & insignes, pro explicando Introductio. Sacro Codice usus ut *Philologia, Historia, Politica*, ita & *Physica, Mathesis, Medicina*. Id demonstrare velle foret soli mutuari lucem. Docui id, quoties Sacrae Scripturae Textus, qui quidem fori sunt mei, pro Cathedra explicui, quotquot nempe occurrebant in utriusque Foederis Testamento. Publicae Eruditorum censurae exposui *Jobum*. Praesens Thema est *Locustarum*, quod Insectorum genus, ut omnia alia corpora, instrumenti loco cedit in emolumentum vel poenam, pro nutu scilicet summi rerum Rectoris.

II.

Terrori sunt *Locustae* inprimis Climatibus Calidioribus, Locustarum patria. Orientalibus & Meridionalibus, imò damno terribili: *Aethiopia, Palaestina, Aegyptum, Arabiam, Tartariam, Chinam*, imò totam *Asiam & Africam* magis saepe devastant, & citius, quam populosissimi hominum Exercitus: in *Europam* transmigrantes ut hospites: uti subinde & salutat

& vastat Pests, Asiæ & Africæ inquilina. Ad Helveticas nostras Terras rarissime volant. Annos 1338. & 1364. fatales memorant Annales Patrii. Transitum, imò & aditum difficilem illis reddunt Alpium juga. Sunt e contra Regiones nostræ obnoxia magis damnis à frigore, Grandine, Tempestatibus aliis. Ita, quod *ὡς ἐν παρόδῳ* observamus, sapientissimus juxta ac justissimus DEUS per universam Terram distribuit dona, sed & plagas.

III.

ארבה
Ægyptio-
rum plaga.

Terrificam legimus, quam *Ægyptii* passi sunt, *Locustarum plagam* Exod. X. 4. &c. ubi ex 10. diversis Locustarum nominibus in Sacro Codice obviis occurrit vox ארבה *arbe*, quam derivant Lexicographi a רבה *multum esse, multiplicari*. Nec malè, vix enim est Animal Locustâ fœcundius, ut & in Sacris pluralitatis sit Symbolum; videantur Jud. VI. 5. VII. 12. Ps CV. 34. Jer. XLVI. 23. LI. 14. Joel. I. 6. Nahum III. 15. Ubi passim numerosissimi Exercitus comparantur cum Locustis. Pro certo habet *Leeuwenhoek Ex- perim. & contempl.* p. 384. ex vermibus oriri Locustas, viditque famellam supra 80. ponere ova.

IV.

Miraculi in-
dices sunt,
prognosti-
con.

Circa memoratam modò Plagam ex v. 4. attendi me- retur Prognosticon, *ecce adducam cras Locustas, in fines tuos*, veri miraculi *Κριτήριον*. Phænomenon omni Naturali Philo- sopheriâ superius. Hodie nihil comparet horum Animalium, sed crastino die inundabunt *Ægyptum*.

V.

Productio.

Non sufficiebat sola adventus indictio. Recensentur specificè damna Regno in ferenda florentissimo. *Operiet superficiem Terræ, ut Terra videri non possit*. Debebat magnus hic DEI Exercitus Joel II. 25. nubis ad instar densæ *obscurare* primò Aerem, pro in Terram, quod legitur v. 15. sed mox sese demittere in Terram, eamque *operire*. Monenda hic nonnulla de Locustarum generatione *Swammerdamio* teste *Hist.*

Hist. Insect. p. 81. qui Insecta hæc ad secundum mutationis ordinem refert, *vermiculus priori Nymphæ forma, qua in ovo absque alimento conspiciebatur, relictâ, paulatim assumptis alimentis per epigenesin in membra evidentiora excrescit, donec iterum in alteram Nympham abeat, non tamen motus expertem, ex qua ceu Insectum alatum in lucem prodit & tanquam nubili ætate ad generationem, suæque speciei propagationem pro ratione sexus sui inseruit.* Nemo hinc non videt, breve nimis extitisse tempus ab hodierno die ad craftinum ad tanti Exercitus productionem, licet vel ovula jam adfuissent, vel Nymphæ vermiculi. Longiorem moram poscit Natura. Pone, si itavelis, fuisse jam actu generatas Locustas in vicina quadam Ægypto Provincia, nec opus fuisse nisi *Euro v. 13.* memorato, qui hospites inhas Terras adduceret. Id quod contingere potuit. Sed quis est, qui præfixo & prædicto tempore ventum hunc concitavit? Nonne, qui ut aliis omnibus Creaturis, ita & ventis imperat *Matth. VIII. 26. 27?* Naturalis namque est numerosissimæ prolis in Regionibus orientalibus productio: dum in Europa nostra à frigore aliisve tempestatum injuriis magna vel maxima ovulorum pars perit, ibi plerisque vel omnibus ad ultimum perfectionis gradum felici Aeris temperie elatis. Contentionis feram tecum non recipiabimus, qui in ipsa Ægypto jussu DEI immediatè producta dixeris. Sufficiat nobis demonstrasse miraculum.

VI.

Depascent Locustæ, ita pergunt minando & vaticinando DEI altissimi Ministri & Legati, *residuum quod servatum est, quodque relictum est vobis à Grandine, comedent etiam omnem arborem germinantem vobis in agro. v. 5.* & en Prophetiam impletam *v. 15.* *Comedit* Locusta omnem herbam Terræ, & omnem fructum arborum, quem reliquum fecerat Grando: non relictum est aliquid viroris tam in Arboribus, quam in reliqua herba agri per totum Terram Ægypti. Neque id mirum. Ubi se se demittunt cunque hujusmodi Exercitus, nihil

Interminatur & executioni datur damnum.

manet reliqui, paucis horis absumitur totius anni labor: quicquid in agris viret, vorant Animalcula hæc, excorticant, radunt, deglabrant: Imò voracia sunt adeò, ut ubi nihil manet reliqui, in mutua sæviant viscera experientiâ teste. Neque solo morſu dicuntur nocere Locuſta, ſed & contactu adurere. *Saliva earum virus eſt herbis & arboribus tam noxium, ut in quodcumque incidat, id deperdat.* Ita Bochart. Hieroz. P. II, L. IV. c. 3. ex Damire

VII.

In frumentis

Sed quid, dices, poterat eſſe reliquum ex prægreſſa Grandine, quæ percuffit in univerſa terra Ægypti omne, quod fuit in agro & omnem herbam agri percuffit, & omnia ligna campi confregit. Exod. IX. 25. Solvit hunc nodum ipſe Scriptor Sacer Exod. IX. 31. 32. *Linum & Hordeum percuffa ſunt, Hordeum etiam maturuerat, & Linum in calamos iverat. Triticum verò & Far non percuffa ſunt, eò quod adhuc latuerant.* Ad quem locum notandum, Linum in calidioribus illis Regionibus, qualis eſt Ægyptus, ſeri etiam ante Hyemem non Vere, ut in Europa & Verno tempore cum aliis frumentis hybernis maturari. In Græcia & Aſia omnia Vergiliarum Occaſu ſeruntur. Plin. L. XVIII. c. 7. De Hordeo minùs adhuc dubitare licet, nam & nobis eſt polyſticum hybernum, *Winter-Gerſte* quod in Ægypto ſexto à ſatu mense meti dicit Plinius l. c. ſeri autem inter Æquinoctium autumnale, & Solſtitium hyemale *Caffianus Agricult.* L. I. c. 12. & *Virgil.* Georg. L. I.

Libra dies ſomnique pares ubi fecerit horas,
Et medium luci, atque umbris jam dividet orbem,
Exercete Viri Tauros, ſerite Hordea campis,
Uſque ſub extremum Brumæ intractabilis imbrem:

Percuffit itaque Grando in hordeacea meſſe, Martio meſe, Tritico & Zea relictis pro Locuſtis. *Zeam* cum optimis interpretibus vertimus pro זמזמ *Zeam* nempe dicoccon vel *Zeam*

Zeam majorem C. B. Spelz/ Dinfel/ Zwenforn/ intelligimus, non Secale Roggen. Habet & Latina nostra Far, quo nomine veteribus veniebat Zea, Φάρρος ὀκαλῶσι Ζεαν. Asclepiades apud Galenum secund. loca 3. Sed & notandum, Grandinem nunquam ita percutere, ut nil maneat reliqui. Solemus dicere, Grandine omnia esse deleta, Der Hagel habe alles erschlagen/ sed intelligendum semper est ὡς ἐπι- τὸ πλὸν. Observat Fuller Misc. L. III. c. II. quod Triticum & Far adhuc tenera lenta flexilique sua mollitie ingruentes grandinis ictus evitarint, & subterfugerint. Adde, ipsa frumenta, si nondum inspicias iverint, posse prostrata licet resurgere, imò mox regerminare.

VIII.

Haud proin est necesse, fingere hiatum mensium aut annorum inter plagam Grandinis & illam Locustarum, quo spatio succreverint nova gramina, novæ segetes, novi Arborum fructus. Non scripsisset Moses, Locustas absumsisse, quod servatum est à Grandine. Id fané non potuit relinqui, quod nondum erat, quod nondum è Terra progerminavit. Obstat quoque huic figmento Chronologia, quæ nobis ostendit, non trivisse Mosem annum integrum in patrandis miraculis. Agebat vir DEI annum 80. cum convenit Pharaonem Exod. VII. 7. & anno ætatis 120, mortuus est in ora Terræ Canaan. Deut. XXXIV. 1. 5. Intercesserunt proin 40. anni ab accessu Mosis ad Pharaonem ad decessum ejus è vita. Dicuntur autem Israelitæ per 40. annos iter fecisse per desertum. Neque spatium adeò longum convenit satis cum DEI Bonitate, ut populo suo jam ad incitas redactò tam lentè subvenisset, & tot moris interpositis. Sed & Justitia ejus requirebat, ut in tam gravem Pharaonis σκληροκαρδίαν continuis plagis animadverteret, nec ullo ei dato respirandi spatio. Proinde his accedimus, qui decem plagas Ægyptiis inflctas intra breve tempus contrahunt, puta menstruum, aut circiter. Bochart. l. c.

Plagæ bre-
vi tempore
una aliam
secutæ.

I X.

Locustæ
mortuæ plus
sæpe nocent
quàm vivæ.

Imò verò perniciosæ adeò sunt Locustæ, ut mortuæ sæpe plus noceant quam vivæ, nempe virosâ, quam exhilant, mephiti particularum acrium volatiliùm salinarum, in ducendo *Pestem*. Luem hanc ortam A. 804. ex Locustarum agminibus ex Gallia in Angliam tendentibus mediâ viâ in Mare præcipitatis, & ad Anglica littora ejectis, quæ tertiam Britannorum partem letho tradiderit, testis est *Sigebertus Gemblacensis* : & sub M. Plautio & M. Fulvio Flacco Coss. numerosi Locustarum Exercitus in Africano Mari demersi foetore suo viroso in sola Numi dia dedere pessum 800000. in ora Carthaginis & Uticæ 200000. Uticæ 30000. milites, teste *Orosio Hist. L. V. c. II.*

X.

Conscendunt domos.

Pergimus. Pergit & DEI Orator & Minister minando. *Insuper Locustæ domos tuas implebunt, & domos omnium servorum tuorum, & domos omnium Ægyptiorum, quales non viderunt Patres, aut avi tui, à die quo ipsi fuerunt super terram, usque in hunc diem. Et en minas effectui datas! v. 14. Ascendit Locusta super totam Terram Ægypti, & demisit se in omnibus finibus Ægypti, eaque vehementer gravis: ante illam non fuit talis Locusta, nec talis post illam ventura est.* Non contenti impudentes hi & ingratisissimi hospites virore agri, cui absumendo aliàs sunt & destinati & parati, implent Pharaonis Palatia, & Ægyptiorum ædes, ut aggredierentur, quæ quorundam est explicatio, Homines ipsos, imò & Venenatis suis morfibis enecarent. Huc trahunt illud Sap. XVI. 9 *εἰς μὲν γὰρ ἀκρίδων ἢ μυῶν ἀπέκλεινε δῆμαλα, καὶ ἔχέυρεθι ἰαμα τῇ ψυχῇ ἀλλῶν, ὅτι ἄζιοι ἦσαν ὑπὸ τοιῶτων κολαθῆναι.* Ubi Libri Author niti videtur verbis Exod. X. 17. *Rogate DOMINUM vestrum, ut auferat à me mortem istam.* Sed inde neutiquam inferri potest mors Hominum. Esset mors Agrorum, Herbarum, Arborum.

Ipsi

Ipsi Ægyptii Josephum Proregem ita alloquuntur Gen. XLVII. 19. *Cur morimur, te id cernente? non solum autem nos, sed & agri nostri.* De Arbore Jobus XIV. 8. *Quum radix ejus consenuerit in Terra, & stirps ejus in humo emortua fuerit.* Paulus I. Cor. XV. 36. *ὃ δὲ σπείρεις ἢ ζωοποιεῖσαι, εὐὴ μὴ ἀποθάνῃ.*
Imò

Mors, etiam faxis Lapidibusque venit.

Et mors fuere Locustæ Ægyptiis, quia hos subsidiis vitæ, Regem redivis suis privarunt. Verba tandem illa, quæ Locustas designant insolitas *quales non viderunt patres aut avi & quales non sunt venturæ*, scilicet in Ægyptum, intelligi possunt de Locustis extraordinariæ magnitudinis, quales illæ Indicæ (siquidem tales sint) apud Plinium L. IX. c. 3. *quaternum cubitorum & L. X. c. 19. ternum pedum longitudinis, cruribus & feminibus ferrarum usum præbentes, cum inaruerint: vel, quod credendum potius, de numero excessivo, & noxa, ex Historia ipsa colligendis. vid. Bochart. l. c.*

XI.

Restat Exercitus hujus adventus & discessus. De illo ita Moses, qui baculo extenso debebat dare signum v. 13. *adduxit DOMINUS ventum Orientalem super terram toto illo die, & tota nocte, mané facto attulit Eurus Locustam.* Locustas gregatim volare, imò ventis vehi constans est fama. Plinius l. c. *Gregatim sublatæ vento in maria aut stagna decidunt.* Ventum קדימ Kadim, cujus vehiculo huc fuere advectæ, vertunt communiter per Orientalem seu Eurus. Sed & notat Austrum. Hinc Græci Νότον & Νίβα, Notum & Africum vertunt, & Κάπνονα Ventum urentem. Et placet hæc interpretatio summo viro Bocharto præilla, quum Eurus nonnisi ex Arabia Locustas potuerit in Ægyptum advehere, sed Auster ex Æthiopia, quæ hac Locustarum seu Peste seu progenie multò est fecundior. Sunt namque in Æthiopia nonnullæ gentes ἀρι-

Illarum adductio.

δὲ φαρῶν, quæ folis vixerunt Locustis, maximâ copiâ ad-
 vectis per ventos tum Occidentales, tum Meridionales,
 idque circa Æquinoctium vernum, quo Anni tempore &
 in Ægyptum adductæ sunt. Extant hac de re testimonia
 apud *Agatharchidem* & *Diodorum* L. III. Licet non sit diffi-
 tendum, potuisse DEUM æque facile advocare agmina illa
 ex Arabia, quàm ex Æthiopia, imò & creare in Ægypto.
 Sed advocatas fuisse & vento *tota die* & *tota nocte* flante
 advectas aliunde clarum est ex Textu. Nil decedit mira-
 culo, quod non constitit in mero adventu Locustarum, sed
 in eo, quòd prædefinito tempore, inensâ copiâ, fortè &
 insolitâ magnitudine fuerint nutu Divino Ægypto illatæ,
 quæ folius Naturæ ductu non salutassent hanc Terram.

XII.

Abductio.

Imò & in eo, quòd ejusdem supremi DOMINI jussu,
 quo advenerant, fuerint abductæ. v. 19. *Et vertit DO-*
MINUS ventum occidentalem, & sustulit Locustas, defixit-
que eas in mare carectosum, ut in omnibus finibus Ægypti ne
una quidem superesset: & quidem ad Mosis à Pharaone ro-
 gati sollicitationem v. 18. *Exiit à Pharaone, & oravit*
 DOMINUM. Ventus ille abductor vocatur אֵף רָיָח *ventus*
Maris, nempe Mediterranei, qui proin Locustas præcipita-
 verat in *Mare Rubrum*. In hac præcipitatione seu de-
 fessione non quarendum vel fingendum miraculum: lassari,
 vento inprimis remittente Locustas longo tractu, quem tra-
 jicere deberent, necessum est.

XIII.

Locustæ in
 cibum ad-
 ductæ mi-
 raculo.

Non duntaxat in poenam veniunt Locustæ, sed & in
 cibos: siquidem אֵף רָיָח Exod. XVI. & Num. XI. sint, quod
 vero est simillimum, Locustæ Examinemus Historiam, imò
 duplicem. *Utinam*, ita lamentatur rebellis & incredula
 Natio

Natio Exod. XVI. 3. *utinam mortui essemus per manum DOMINI in Terra Ægypti quando sedebamus nos ad ollas carniū, & quando comedebamus Panem ad satietatem, quoniam eduxistis nos in desertum istud, ut omnem congregationem istam fame conficeretis.* Et en DEI potentissimi simul & Clementissimi ad murmurantem populum per Mosen responsum. *Quum DOMINUS dederit vobis ad vesperam carnes ad edendum, & panem mané ad satietatem, testabitur se audisse querimoniaſ vestras, quibus iussitatis adversus eum v. 8. stat DEUS promissis, factumque est vesperi, ascendit וְשָׁרָא operuitque castra v. 13. advolant nempe prædicto tempore ex plaga maris, quod ex naturalibus vel signis vel causis præſagire nemo poterat, וְשָׁרָא in Desertum Sin.*

XIV.

De his וְשָׁרָא disceptatur acriter, & utrinque magnis aciebus ac fortiter pugnant *Coturnices* atque *Locustæ*. Pro *Coturnicibus* stat magna Scriptorum & Versionum caterva, inprimis *Hysperaspistes* eruditissimus *Bochartus Hieroz. P.I. L. I. c. 14.* stant Synonyma τῆς וְשָׁרָא, Chaldæorum וְשָׁרָא *Selau*, Syrorum *Salvai*, Arabum *Selwa* ut & Turcarum apud *Meninzk. Lexic. 2664.* quæ quidem vox etiam est *Mellis* & *Mannæ* Synonyma. Stat auctoritas τῶν LXX. qui quidem non reddunt ὄρλυγα, *Coturnicem*, sed ὀβρυγομήραν, uti quoque Author *Sap. XVI. 2. XIX, 12. & Philo L. I. vit. Mos.* quam ὀβρυγομήραν coturnicis speciem præmagnam simpliciter in ὄρλυγα vertit *Josephus L. III. c. I.* quem secutus *Hieronymus*, & post eum ad unam omnes ferè Europææ Versiones. Non morantur nos Judæorum somnia de diversarum & delicatissimarum Avium generibus, quæ involârunt in Judæorum castra, qui in *Joma c. 8. f. 75. b.* definiente *R. Chanini Barabba* ex Solis Coturnicibus numerant quatuor species שבלי *Sicli*, & כבלי *Kichli*, & פסיוני *Pbsiani*,

ὀβρυγομήραν
μαχία.

Phasianum, & שליו *Selau* i. c. *Ficedulam*, *Turdum*, *Phasianum*, *Coturnicem*. Nec moratur *Bocharti* Apologeticum pro *Coturnicibus*, atro lapillo notatis apud Medicos, quia vescantur *Elleboro*, &, quæ pejor est, *Cicutâ*; cui addere potuisset, ita sæpe alimenta per se noxia multis digestionibus, præparationibus, secretionibus mutari, ut aliam prorsus, & salubrem, indolem in carnibus inde nutriri solitis induant. Nota *Tucca* Planta venenata, quæ Americanis dat Panem.

XV.

Vincunt Locustas;

Pergo properans ad III. *Ludolfi* sententiam, cui subscribo, non quia recentior, sed quia fortioribus stipata est rationibus. Vertit is in eruditissima sua *Æthiopia Historia*, hujusque *Commentario* שליו per *Locustas*. Favet parallelismus Locorum *Exod. XVI. 13. Num. XL. 31. 32. Ps. CV. 40.* ipsa Etymologia, à שלה *abundavit* *Locustarum* agminibus potius quàm *Coturnicum* gregibus: Extat in ipso *Alcorano* vox *Selwa*, de cujus interpretatione commentatores Arabes litigant valde, conformes futuri, si vox illa notaret *Coturnicem*, quæ *Avis* in Oriente nemini non nota, Turcis *Boldürgin*, Persis *Semane*, Arabibus *Süman*, *Sümani*, uti videre est in *Mieninzk. Lexic.* p. 874. 940. 2668. apud quem equidem p. 2664. occurrit etiam vox *Selwa* tanquam *Coturnicis* *Synonymum* *Turcicum*, id quod in avis hujus defensionem adduci posset. Sed videtur insignis hic *Linguarum Orientalium* interpres voci huic *Alcoranicæ* imposuisse, quam in *Europæorum Bibliis* invenit, explicationem; imò & p. 4918. *Mannam* illam *Israeliticam* vocat *Menni Selwi*, *Selwa*, & his vocibus bina illa donaria miraculosa à *DEO* *Israelitis* concessa conjungere videtur. Fatetur *Ludolfus* lucem sibi foeneratum esse in *primis Porphyrum Pythagoricum*, qui *L. I. §. 25.* mentionem facit

facit Exercitus cujusdam in Africa, qui fame periisset prope, nisi auxilio venisset κατὰ τὴν λιβύην νέφθ ἀκρίδων. In mentem venerat illicò, annon tale quid accidere potuerit ipsis Israelitis. Apud Strabonem postea L. XVI. p. 772. populos Arabes offendit ἀκριδοφάγης, qui Locustas fumo præcipitent, muriâ condiant & comedant: idem apud Diod. Siculum L. III. c. 29. apud Plinium L. XI. c. 29. 35. Parthis Locustas in cibo esse gratas: apud Alvarez. Itinerar. Æthiop. c. 32. in Abyssinia immensos esse Locustarum Exercitus qui consumant omnia; vidisse ipsum se agmen, quod sese protenderit ad 6. milliarium Germanicorum longitudinem: apud Nic. Clenardum Epist. L. I. p. 73. Africanis rusticis bella esse cum Locustis: urbi Fez inferri currus integros Locustis plenos: apud Petrum Kirstenium ad Matth. V. 4. esse Locustas in Arabia & Africa cibum suavissimum, ubi & modus extat præparationis: apud Job. Nieuhof. Descript. Regn. Sinar. p. 377. comedi hæc Insecta à Chinesibus, imò esse in cupediis. Et testatus est insuper Ludolfo R. Anania Judæus Maroccanus, non comedi duntaxat Locustas ab Africanis, sed quoque à Judæis, delicatioris esse saporis, quàm columbarum pullos. Extat insignis locus apud Aristophanem Act. IV. Scen. 7. p. 424.

Πότερον ἀκρίδες ἰδιόνισιν ἢ κίχλαι;

Οἱ μὲν ὑβρίζεις. Δ. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολὺν.

Utrum Locustæ suaviore sint, quàm Turdi?

Eheu! quàm injuriosus es. D. Locustas, judicat multò
(suaviore.)

Quid multa? Patet ex Levit. XI. 21. Insecta hæc inter Animalia munda collocari, imò v. 22. enumerantur, quas mox videbimus ipsæ Locustarum species in cibum concessæ: & in Novi Testamenti Historia ἀκριδοφάγον habemus ipsum Divum Johannem Baptistam.

XVI.

Secundo anno
per miracu-
lum addu-
ctæ.

Lucem clarissimam controversiæ huic affundit secunda
 ַלְיִיִּם mensa, quam populo suo rebelli paravit DEUS in
 Arabiæ Deserto, exacto à priori anno sub finem secundi
 mensis, anno ab ἕξόδῳ secundo in *Kibroth thaava*, convi-
 vium non unius diei, neque duorum dierum, neque quinque
 dierum, neque decem dierum, sed neque viginti dierum, quin to-
 tius mensis, donec exiverit (caro) è manibus Israëlitarum.
 Num. XI. 19. 20. Cibi non ex Officina Naturæ ordinaria
 sed miraculo adducti, Vento nempe à DOMINO, qui
 abripiens ַלְיִיִּם à Mari disjecit eos ad castra v. 31. vento
 præter ordinarium Naturæ cursum à DOMINO Naturæ
 Authore huc directo. Coelo movebat Eurum, & virtute
 sua Africum adduxit. Et depluit super eos carnem tanquam
 pulverem, & alas volucres veluti arenam. Ps. LXXVIII.
 26. 27. de quo vento, an Zephyrus fuerit, qui Clerico
 placet, an Eurus, vel Africus, alibi dabitur forsan commo-
 dior differendi locus. Fortè sententiarum divortia con-
 ciliabit, qui Bocharto haud displicet, *Euro Notus*, ut huc
 possit applicari illud *Virgilio*

Una Eurusque Notusque ruunt, creberque procellis
 Africus.

& *Homeri Iliad.* π. v. 765.

Ως Νεῦρός τε Νότος τ' ἐριδ' αἰνέλον ἀλλήλοισιν.

XVII.

Maximâ
Copiâ.

Quadrat porrò Ludolfiano systemati Locustarum ille
 veluti Imber seu *per omnia Castra*, seu *circum circa Castra*,
 sive *ad Castra*, nam diversimodè explicant voces על הפתח.
 Locus ita se habet v. 31. *Disjecit* (DEUS ַלְיִיִּם) *ad Castra*
circum quaque spatio itineris diurni fere duobus cubitis in su-
perficie Terræ. Adest heic θεῖόνι. Cur enim demisit se
 Nubes

Nubes illa Locustifera in & intra Castra? cur non milliarium aliquot à Castris spatio? Si præcisè ad & extra Castra, cur non intra ea? Si intra, cur non extra? Considera Castrorum Israeliticorum, omnium haud dubiè, quæ fuerunt unquam, perfectissimorum amplitudinem, imò si placet emetire, videbis mirum in modum augeri miraculum. Feci tentamen, dum hisce diebus Castramentationem illam juxta Artis regulas quocunque modo in charta delineavi quo fundamento, seu principio probabilitatis nixus nunc qualem cunque formabo calculum. Inveni, Longitudinem extremam Castrorum 17600. latitudinem 14750. sit iter diurnum, de quo Moses, non Majus Itinere Sabbathico, quod *Eisenschmidio* est 2000. cubitorum, id est, 551. hexapodarum Gallicarum 5. ped. i. e. 6617. pedd. Paris. invenietur Solus ambitus ille itineris unius Sabbathici castra cingens 603258656. pedd. quadratorum, qui multiplicati per altitudinem 2. cubitorum sive $3\frac{448}{1440}$. pedd. Paris. dabunt 19975008838 $\frac{34}{45}$. pedum Cubicorum omnia Salvo errore calculi. Cogita nunc, imò computa, qualis nam proditura foret Summa, si pro Itinere diurno sumferis cum aliis 20000. vel 30000. passus. Prosternit sanè vel Solus hic Calculus Coturnices, sublevatque Locustas: quæ per exercitus volant; offendimus *nubes Locustarum; multitudinem Locustarum prodigio similem: inestimabilem nubem,* apud *Augustin. Civ. DEI. L. III. c. 31.* Vidit, quod huc quadrat, loco supra allegato *Alvarez.* Locustas jacentes spatio illo 8. Leucarum Lusitanicarum duas ulnas in altum (*dos covados d'altura*) Nostra hæc duorum cubitorum altitudo explicante *Bocharto* intelligi potest ita 1. *ut Coturnices* (quas ille vult) *in toto illo spatio ita fuerint coacervatae, ut ubique ad duos cubitos eminuerint.* 2. *ut Coturnicum fuerint bicubitales acervi ita Dispersi hinc inde, ut vacua subinde spatia remanserint, per quæ populus iter faceret, cibos*
à DEO

à DEO oblatos collecturus. 3. ut in ipso volatu ita se demiserint, ut à Terra non abfuerint plusquam 2. cubitis, quasi captantium manibus ultrò se offerrent. Ex quibus opinionibus Bocharto ipsi Hieroz. P. II. L. I. c. 15. placet media. Prior sanè Coturnices planè nil juvat, quum vix sufficissent Hemisphærii Terræ Coturnices ad replendum illud spatium, imò nequidem ita coacervatæ vivere, sed suffocari debuissent, nisi confugere vellemus ad nova miracula, & miracula miraculis tegere, scilicet ne perpluant, quæ celebris commentatoris sunt verba. De dispersis hinc inde Coturnicum acervis nil Moses, & ne hi quidem in vivas Coturnices quadrant: neque te extricaveris, si dixeris, demisisse se illas ad 2. cubitorum altitudinem supra Terram: si perrexerunt volando, volassent brevi trans Castra neque de iis dici potuisset, disjectos fuisse circum quaque spatio itineris diurni, fere duobus cubitis in superficie terræ. Sed forsan suspensæ manserunt, ut eò faciliùs à quovis captari potuerint. Id rursus novum accerseret miraculum. Volatus quippè avium, harumque structura juxta hujusmodi æquilibrationem suspensam consistere nequit. Sed quidem de Locustis dici potest sensu literali, jacuisse ad 2. cubitorum altitudinem, & tamen mansisse vivas.

XVIII.

Collectio.

Favet porrò Locustis v. 32. Et surgens populos collegerunt toto illo die, & tota nocte, toto denique sequenti die לְיָמֵינוּ quique parum collegit, collegit decem Homer, exanderuntque sibi expansiones circum castra. Colligebant, quadrat melius in Locustas, captabant, in Coturnices. Erat חומר Chomer sive כור Corus mensurarum pro aridis maxima, continebatque 2. Lethch sive 10. Epha, sive, ut reducunt hodie, 20220. pollices cubicos, juxta reductionem meam

meam II. quartalia, Viertel/ & $6\frac{1}{7}$. modiolos, Maßlein. Collegit ita pater quivis familias 36. horarum spatio II4. quartalia $1\frac{1}{7}$. modiol. mensuræ Tigurinae. Quæ circumstantia prorsus non quadrat Coturnicibus, quæ, si plures sint, numerantur e. g. per *δύοδεκάδας*, non mesurantur quartalibus aut modiolis. Et pone, collegisse tot Coturnicum quartalia. Quæ, quæso, Aves hæc conservassent Israelitæ? vivas ne, an mortuas? quomodo vivas cibassent in deserto? caveisne inclusissent, an liberæ sibi reliquissent? Et quid temporis postulasset occisio? nam Judæis non licebat collum obtorquere avi: debebat jugulo scisso sanguis omnis effluere, avis postea deplumari, imò & exenterari: & quam ratione conservassent mortuas, deplumes, exenteratas, in Climate adeò calido? quo carnes Animalium paucis horis putrescunt. In his omnibus casibus opus utique fuisset novis semper miraculis. Ast nodos omnes solvit Locustarum systema, quæ abruptis capite & alis debebant saltem terreri: huic labori pares erant non viri duntaxat, sed & fæminæ, & infantes. Non quidem de præparatis remanserat nisi dimidium, quartalia 57. pro familia, sed suffecit hæc quantitas, pro mense $1\frac{2}{3}$. quart. pro die. Mire se heic, ut Coturnices salvet, torquet Bochartus, cui ipsi nimia videtur IO. Chomer quantitas pro familiis singulis, quæ de *Manna* non plus colligebant quàm unicum *Homer* i. e. $\frac{1}{100}$. Chomer, explicat proin IO. Chomer per IO. *acervos*, uti quoque Exod. VIII. 14. Ægyptii *ranas* collegisse dicuntur *acervatim*, per *acervos*, חֲמֵרִים, & præterea non præcisè intelligi vult IO. *acervos*, sed ingenere *plures*: Fuit namque numerus Judæorum denarius sæpe pluralis. Gen. XXXI. 7. Num. XIV. 22. Ingeniosa est hæc, fateor, interpretatio, quâ solvi posset nodus, si non foret nisi unicus. *Expandebant* Israelitæ *Locustas circum castra*, ne scilicet *acervatim* sibi

superinjecti putrescerent, sed ut Soli expositæ citiùs tantò torrerentur, sic facillè conservandæ, ut nos torrere solemus Phaseolos, Pisces &c.

XIX.

Locustæ
caules.

Pro ultima hujus Dissertationis mensa snt *Locustæ* Lev. XI. 22. recensitæ, quæ solæ ex infinito Insectorum numero mundæ declarabantur à summo Legislatore, præcepto positivo, post tot alia, quæ esum Quadrupedum, Piscium & Avium spectant, negativa seu prohibitoria.

1. אַרְבֵּה *Arbe*, cui fortè affine est vocabulum *renb*, quo Turcæ significant *Locustam brevis caudæ* apud *Meninzk. Lex. p. 2364.* Et fanè *Arbe* etiam juxta Talmudicos caudâ profus caret:

2. סֶלָעִים *Solam, Saleam.*

3. חַרְגוֹל *Chargol.*

4. חַבָּב *Chagab*, cui ex Arabum hodierna Lingua affines sunt voces *giabi, ebu giuchad*, quæ *Locustas* in genere significant *Meninzk. p. 6017. 6020.*

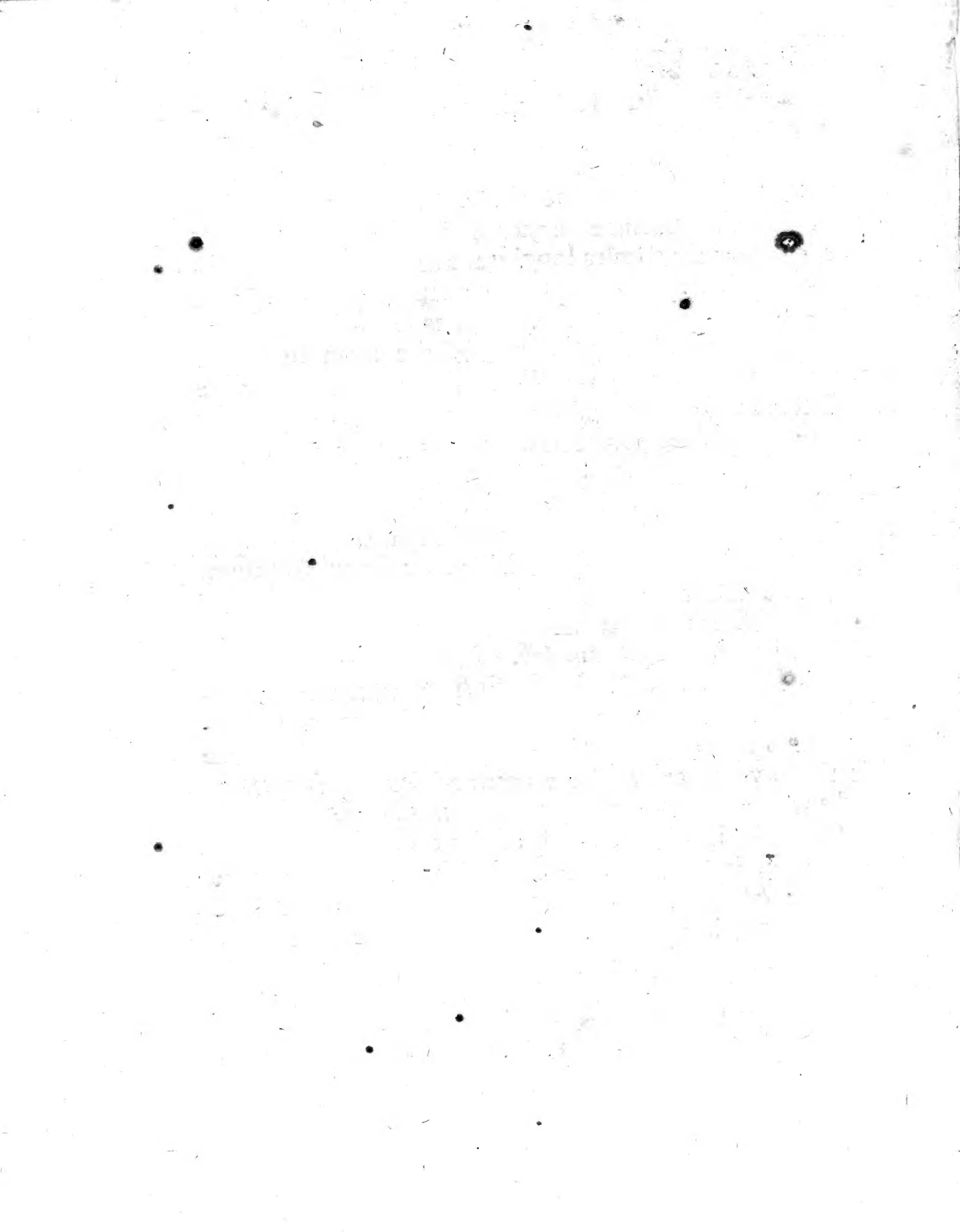
XX.

Earum
species.

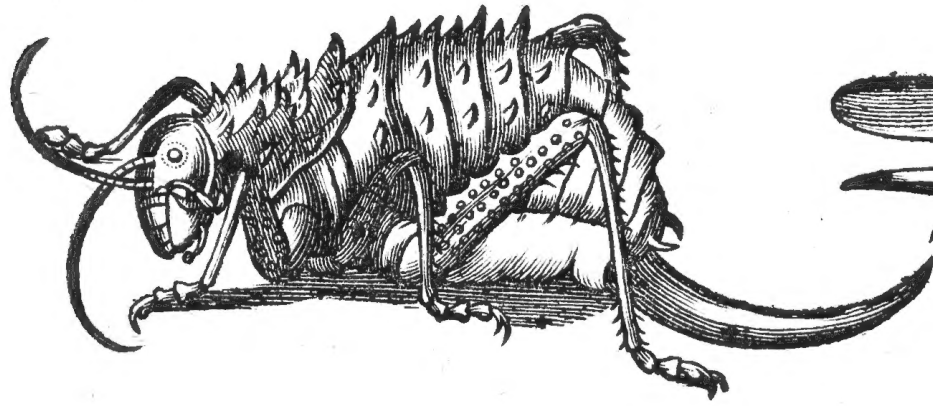
Vocum illarum Etymologiæ non immorabor, quia inde pro *Locustarum* distinctione nullæ notæ characteristicae elici possunt. Certum autem est, indicari distinctas species. Patet id ex Joel. I. 4. *Quod reliquum fecit Eruca* אֲרָבָה *comedit Locusta* אֲרָבָה *quod Locusta reliquum fecit, comedit bruchus* יֵרֶק *& quod bruchus reliquum fecit, comedit Róbigo* חֶסֶל. Ad quem locum observandum, omnia hæc 4. nomina *Locustis* tribui. Sed neque notas *Locustarum* nostrarum edulium *Diaphanitas* præbet *LXXviralis*, in qua extant 1. βραχῶ vel βραῦ. Tarentinis

tinis *Attelabus*. 2. Ἀττάκις, Ἀττακός, vel ἄσακός. 3. ὀφιομάχης 4. ἀκρίς. Ex Talmudicorum scriptis speciatim *Cholin*. c. 3. f. 65. & 66. præter obscura Synonyma nil reperias, nisi quòd *Chargol* habeat gibbum & caudam, *arbe* neutrum, *Solam* gibbum sine cauda, *Chagab* caudam sine gibbo; & quòd *Locustæ* omnes mundæ quatuor habeant pedes, quatuor alas, crura longiora, alæ tegant totum corpus, quæ notæ *Gryllo* quoque competunt, quintâ exceptâ notâ, caput nempe longius. Mirum sanè, etiam doctissimos ex Judæorum Gente fateri debere suam in hac re ignorantiam, quum tamen in dubium sit, notas fuisse usque ad CHRISTI tempora, quibus Johannes Baptista vivebat ἀκριδὸφάγος Judæis perspectas. Fatetur ignorantiam suam incomparabilis *Bochartus*. Fontes, ex quibus hauriri aliquid certi, de quo non desperandum, poterit, sunt *Historia Locustarum naturalis*, exquisita singularum, edulium inprimis adhuc hodie, descriptio, nomina diversarum Gentium, si quæ fortè essent nostris analogæ. Tentare aliquid ausus est diligentissimus rerum naturalium ex omni. Orbe collector, Amicus meus optimus, *Joh. Henricus Lincke* Lipsiensis in *Bresl. Sammlung*. XVI. Versuch. p. 543. ubi Talmudicorum descriptioni insistens Icones nobis dat, quas ἀποφωρητικῶν loco lectori benevolo communicamus. Ubi quæ *Arbe* titulo venit, convenire videtur eduli apud Africanos *Locustæ maximæ cinereo-purpureæ*, maculis brunis descriptæ & pictæ Tab. I. Fig. 5. ab Illustri ut omnium aliarum Scientiarum, ita speciatim *Historiæ Naturalis* promotore & cultore *Hans Sloane* Baronetto Angliæ Fautore meo summo, in opere suo sumtuosissimo *voyage to Jamaica* p. 29.

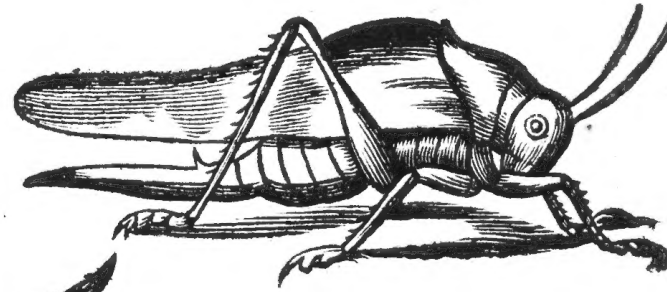
F I N I S . .

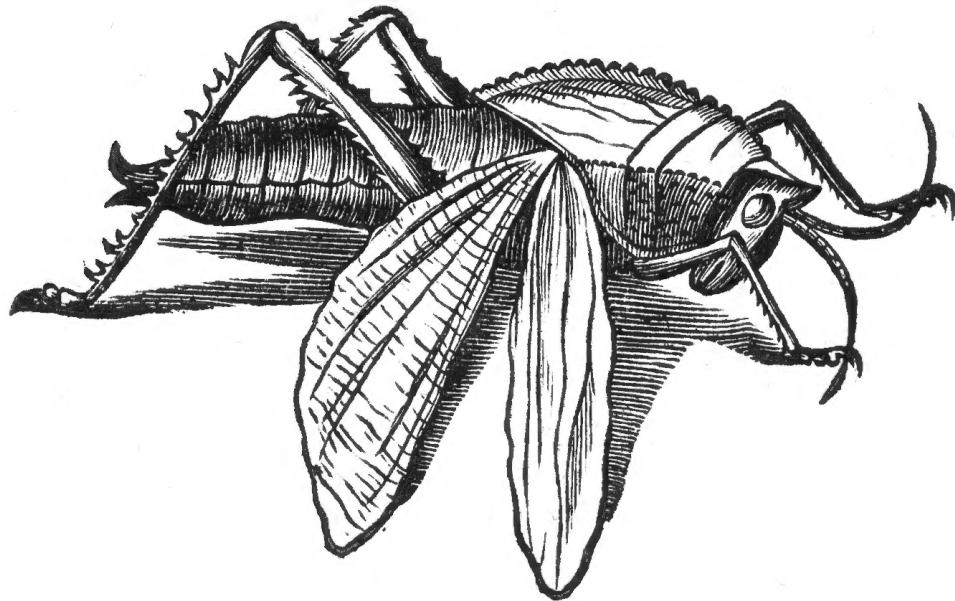
חַרְגוֹל CHARGOL

חַגָּב CHAGAB.

סֹלָמִים SOLAM.

אַרְבֵּה ARBE.

